

[Knud Kristensen.]

mer til at staa i mere rimeligt Forhold til hinanden. Da vil der komme en naturlig Stabilisering af Mønten, da vil der komme saadanne Forhold, at man ikke behøver at gribe til de banktekniske Midler, og da vil vi undgaa det, som vi opnaar under den nuværende Ordning, at vel holder man udadtil en bestemt Vekselkurs, men Vareknapheden herhjemme og Prisstigningen vil undergrave Kronens indre Værdi, den, som jo dog til syvende og sidst har den altovervejende Betydning for hele det danske Folk. Det er dog den Side af Kronens Værdi, der har langt den største Betydning, og ikke dette, om man ad mekanisk og kunstig Vej fastholder en bestemt Vekselkurs.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte den ganske urigtige Paastand, at jeg ikke har ofret nogen Tid paa Omtale af vort eget Forslag. Jo, jeg gennemgik det Paragraf for Paragraf og paaviste, hvordan dets Virkninger vilde være, paaviste, hvordan det skulde tjene til at løse den og den Opgave. Men det er selvfølgelig flot og let at staa herop, se bort fra alt, hvad der er foregaaet, og sige, at der var ingen Omtale, der var ingen Tid ofret paa den Ting. En let, men ogsaa en letkøbt Maade at komme om ved det paa!

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte ogsaa den urigtige Paastand, at de hjemlige Erhverv skulde ofres paa Eksporterhvervenes Alter. Jeg har gjort opmærksom paa, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem, naar han faar sig tænkt rigtig om, vil være uenig i, at det at sætte noget ind paa Eksportens gode Gang, det, at der ofres noget paa det ene Erhverv, er noget, som ikke har Interesse for det andet. Men det er ogsaa ganske urigtigt, at jeg har sagt, at de Erhverv, der arbejder inden for Landets Grænser og sælger deres Produkter inden for Landets Grænser, skulde ofres. Jeg har netop fremhævet, at det, der skulde tilstræbes, var lige Vilkaar. Men det er altsaa dette, det ærede Medlem kalder at ofre. Naar ikke visse Virksomheder kan indtage en privilegeret Stilling, saa skal de ofres! Jeg finder, at det netop er dem, der skal bære Byrden og have de ringeste Vilkaar at arbejde under herhjemme, der ofres. Derfor tilbageviser jeg ogsaa det ærede Medlems Paastand om, at det, vi tilsigter, er at rejse Hadet hos det ene Erhverv mod det andet. Ingenlunde, vi mener, at alle Erhverv i Landet: Industri, Handel, Haandværk og Landbrug har hvert sin naturlige Opgave, vi kan ikke undvære noget, og vi glæder os,

naar de blomstrer og udvikler sig, vel at mærke paa rimeligt og ligeligt Grundlag. Men hvis denne Blomstring skyldes en privilegeret Stilling, en Fortrinsstilling, hvorved man trykker andre ned for des bedre at komme frem, saa er det ikke et sundt Grundlag. Det er noget saadant, vi har vendt os imod, men ikke mod en naturlig, sund og rimelig Udvikling for de forskellige Erhverv paa et ligeligt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at vi fra Venstres Side ikke har noget Ønske om at føre Loven ud i Livet paa den bedst mulige Maade. Vi fra Venstres Side mener, at det Grundlag, som Regeringen her har forelagt, er saa stærkt i Strid med vor Opfattelse, at vi ikke mener, der ud af det kan komme noget brugbart. Som det er Skik og Brug her i Tinget, naar et Parti f. Eks. stiller et Ændringsforslag, som vi ikke finder rimeligt, saa siger vi ogsaa her: I maa affatte det Ændringsforslag, som I vil, vi stemmer ikke om det; naar vi i øvrigt ikke mener at kunne stemme for Lovforslaget i dets endelige Form, saa overlader vi til de Partier, som vil have Loven og har Magt til at faa Loven, ogsaa at forme Loven, som de synes, det er bedst. Vi har stillet vore Ændringsforslag, og vi har motiveret dem, og dem vil vi stemme for. Vi er overbevist om, at hvis de blev vedtaget, vilde de i langt højere Grad tjene alle de tre Formaal, som indeholdes i den nu gældende Valutalov, paa en langt bedre Maade end Regeringens Forslag. Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte ogsaa noget om, at han ikke troede, vore Forslag vilde betyde en Simplificering af selve Administrationen. Derom kan der efter min Opfattelse ingen Tvivl være. Det er ganske klart, at det, der i Valutakontoret tager den store Tid, kræver det meget Arbejde og det meget Indseende, er netop denne Tildeling til Importørerne og de forskellige, som skal indføre Varerne. Det er denne Undersøgelse, Fordeling og Bedømmelse, der tager hele Tiden, i hvert Fald Hovedparten under den nuværende Ordning. Noget saadant er ganske udeladt i vore Forslag, her er kun Tale om en Fordeling paa Lande af de Varer, som skal indkøbes under Hensyn til vore Handelsaftaler. Der er ingen Tvivl om, at dette vil betyde en meget stor Reduktion af det Arbejde, som Valutakontoret nu har, og det vil jeg ogsaa tro, at det ærede Medlem Hr. Rager, som har været Medlem af Valutaudvalget nogen Tid, vil erkende, i hvert Fald i sit stille Sind, om han ikke vil gøre det offentligt. Det, vi hidtil har beskæftiget os med, er at